
Nimi

Syntymäaika

Koepaikkakunta

Luovun

LAPIN YLIOPISTO OIKEUSTIETEIDEN TIEDEKUNTA

VALINTAKOE 26.5.2015

LUE TARKASTI SEURAAVAT OHJEET JA TOIMI NIIDEN MUKAISESTI. OHJEIDEN VASTAINEN MENETTELY SAATTAA KOITUA HAKIJAN VAHINGOKSI.

Valintakokeessa on viisi (5) kysymystä. Kokeen enimmäispistemäärä on 80 pistettä. Kunkin kysymyksen maksimipistemäärä on ilmoitettu ao. kysymyksen kohdalla.

Jokaisen paperin yläreunaan on **kirjoitettava selvästi** vastaajan NIMI, SYNTYMÄAIKA, KOEPAIKKAKUNTA ja KYSYMYKSEN NUMERO. Jos johonkin kysymykseen jätetään vastaamatta, on vastauksen sijaan jätettävä tyhjä paperi, jossa on edellä mainitut tiedot.

Käsialan tulee olla selkeää.

Kunkin vastauksen vastaustila on rajoitettu. **Ylimenevää osaa ei lueta eikä arvostella.** Vastaukset kysymyksiin kirjoitetaan eri papereille. Kysymyksiensä 1-5 vastaustila on enintään yksi sivu (yhden paperin toinen puoli).

Jokaisen vastaussivun oikeaan reunaan on jätettävä yhden ruudun levyinen marginaali. Vastaukset kirjoitetaan joka riville (enintään yksi tekstirivi kullekin ruuturiville).

Noudata kysymyksen yhteydessä annettuja vastausohjeita. Vastauksissa otetaan huomioon vain valintakoe kirjassa esitetyt tiedot.

Kaikki paperit (kysymyspaperit ja erilliset vastauspaperit) **palautetaan valvojalle.**

Kokeesta luopuvat jättävät tämän kysymyspaperin ja vastauspaperinsa (**joita ei siis arvostella**) valvojalle. Luopujan tulee kirjoittaa papereihin nimensä, syntymäaikansa ja koepaikkakuntansa. Tähän kysymyspaperiin on merkittävä myös rasti (X) ruutuun "luovun".

Koesalista saa poistua aikaisintaan klo 13.00. Koe kestää viisi (5) tuntia sen ilmoitetusta alkamisajankohdasta.

Kysymys nro 1

Vastauksesta saa enintään 20 pistettä. Vastaa erilliselle paperille ohjeiden mukaan. Vastaustila on yhteensä enintään yksi (1) sivu (yhden paperin toinen puoli).

Aluehallintovirasto voi toimittaa työpaikalla työsuojelutarkastuksen oma-aloitteisesti tai työpaikalta tulleen ilmoituksen perusteella. Kerro millaisia oikeuksia tarkastuksen tekijällä (tarkastajalla) on?

Kysymys nro 2

Vastauksesta saa enintään 15 pistettä. Vastaa erilliselle paperille ohjeiden mukaan. Vastaustila on yhteensä enintään yksi (1) sivu (yhden paperin toinen puoli).

Täydennystehtävä. Täydennä puuttuvat kohdat Saarenpään Henkilö- ja persoonallisuusosoikeus-artikkelin perusteella. Kirjoita puuttuva sana/luku erilliselle vastauspaperille numerojärjestyksessä siten, että sanan edessä on sitä vastaavan kohdan kysymysnumero. Lisäselvityksiä tai täsmennyksiä sisältävät vastaukset hylätään.

Nimilain lähtökohtana on yhteiskunnan näkökulmasta nykyisin nimipakko, jota laissa kutsutaan myös 1) _____ (NimiL 1 §).

Henkilö- ja persoonallisuusosoikeuden keskeinen lainsäädäntö ja sen myötä alan nykyinen lainopillinen tutkimus voidaan nykyisin jakaa kuuteen keskeiseen pääryhmään. Ne ovat 2) _____, 3) _____ - ja 4) _____, 5) _____, 6) _____, 7) _____ sekä kuudentena kehitymässä olevana osana 8) _____.

Oikeuskelpoisuudesta olennaisesti poiketen 9) _____ on kuitenkin suhteellinen oikeus. Se alkaa täysimääräisenä vasta henkilön tullessa holhoustoimilain mukaan täysi-ikäiseksi eli sinä päivänä kun hän täyttää 10) ___ vuotta. Tällöin hän saa itse määrätä omaisuudestaan ja tehdä sopimuksia tai muita 11) _____.

12) _____ antaa, kuten asia laissa ilmaistaan, henkilötietojen käsittelyä koskevaa ohjausta ja neuvontaa sekä valvoo henkilötietojen käsittelyä henkilötietolain tavoitteiden toteuttamiseksi (Hetil 40 §).

Niinpä yksityisoikeudellisen edunvalvonnan keskeislakimme on nimeltään 13) _____. Tuo laki tuli voimaan joulukuun alussa 1999. Sen edeltäjä holhouslaki oli ollut voimassa vuoden 1900 alusta lähtien. Vanhan lain mukaisista varhemmista nimikkeistä holhooja ja holhouksenalainen on kuitenkin luovuttu niihin liittyneen ihmistä alistavan merkityksen vuoksi. Nimikkeinä 14) _____ ja 15) _____ kuvaavat paremmin edunvalvonnan luonnetta.

Kysymys nro 3

Vastauksesta saa enintään 15 pistettä. Vastaa erilliselle paperille ohjeiden mukaan. Vastaustila on yhteensä enintään yksi (1) sivu (yhden paperin toinen puoli).

Vuoden 2015 alusta rikosprosessilakiin ja esitutkintalakiin otettiin syyteneuvottelua koskevat säännökset. Niiden mukaan syyteneuvottelua voidaan soveltaa rikoksiin, joista ei ole säädetty ankarampaa rangaistusta kuin kuusi vuotta vankeutta. Syyteneuvotteluun ei kuitenkaan voida milloinkaan ryhtyä henkeen ja terveyteen kohdistuvissa rikosasioissa eikä vakavissa seksuaalirikosasioissa eikä silloin, jos yleinen tai yksityinen etu estää menettelyyn ryhtymisen. Edelleen syyteneuvottelun käyttämistä harkittaessa tulee ottaa huomioon asian laatu, menettelystä aiheutuvat kustannukset, siihen kuluva aika ja osallisuuskysymykset.

Kysymys:

Mikäli syyteneuvottelun aloittamisedellytykset ovat olemassa, niin mikä on syyteneuvottelun sisältö?

Kysymys nro 4

Vastauksesta saa enintään 15 pistettä. Vastaukset tulee merkitä erilliselle vastauspaperille numerojärjestyksessä allekkain. Vastaustilaa on yksi (1) sivu (yhden paperin toinen puoli).

Vastaa Mikko Huttusen kirjoittaman artikkelin ”Valtiosopimusten tulkinta” perusteella seuraaviin väittämiin vain sanalla ”oikein” tai sanalla ”väärin”. Merkitse jokaisen vastauksen eteen väittämän järjestysnumero. Vain yksi vastaus väittämää kohti. Jokaisesta oikeasta vastauksesta saa yhden pisteen (+1), väärästä vastauksesta vähennetään yksi piste (-1) ja vastaamatta jättämisestä saa nolla pistettä (0). Koko tehtävä arvostellaan asteikolla 0–15, eli kokonaisuudessaan tehtävästä ei voi saada negatiivista pistemäärää.

1. Tapaoikeus, jota ovat leimanneet vahvemman oikeus ja valtioiden suvereniteetti, on perinteisesti ollut kansainvälisen oikeuden auktoritatiivisin oikeuslähde.
2. Sanontojen erityinen merkitys on yksi Wienin yleissopimuksessa mainituista täydentävistä tulkintakeinoista.
3. Yksi kansainvälisen oikeuden yleinen oikeusperiaate on estoppel.
4. Kansainväliset järjestöt, kuten Euroopan unioni, eivät voi ollenkaan olla osapuolina valtiosopimuksissa, vaan valtiosopimukset tehdään ainoastaan valtioiden välillä.
5. Wienin yleissopimus sitoo vain sen sopimusosapuolia.
6. Valtiosopimuksen johdanto ei ole osa sitovaa sopimustekstiä.
7. Wienin yleissopimuksen mukaan osapuolilla on mahdollisuus sopia, että valtiosopimuksen tulkinnassa tulee painottaa tiettyjen sanontojen erityistä merkitystä.

8. Valtiosopimuksen valmistelutyössä syntyneet asiakirjat (valmistelutyöt) on mainittu Wienin yleissopimuksessa yhtenä valtiosopimuksen tulkitsijaa ehdottomasti sitovana tulkintakeinona.

9. Wienin yleissopimuksen täydentäviä tulkintakeinoja koskevan määräyksen tarkoituksena on varmistaa, että täydentävillä tulkintakeinoilla on yleisen tulkintasäännön kanssa yhtä vahva rooli valtiosopimusten tulkinnassa.

10. Valtiosopimukselle on yleinen, tapaoikeudellisesti hyväksytty määritelmä.

11. Valtioilla ei ole Wienin yleissopimuksen mukaan oikeutta yksimielisesti kehittää tekemänsä valtiosopimuksen soveltamista haluamaansa suuntaan.

12. Yhdistyneiden kansakuntien peruskirja velvoittaa YK:n jäsenvaltioita rekisteröimään jokaisen valtiosopimuksensa YK:n sihteeristössä.

13. Wienin yleissopimuksessa on tyhjentävästi listattu valtiosopimusten tulkinnassa käytettävät täydentävät tulkintakeinot.

14. Valtiosopimus ei voi Wienin yleissopimuksen mukaan olla todistusvoimainen kahdella tai useammalla kielellä.

15. Wienin yleissopimuksen yleinen tulkintasääntö asettaa yhdeksi tulkintasäännöksi periaatteen, jonka mukaan valtiosopimuksia tulee tulkita vilpittömässä mielessä.

Kysymys nro 5

Vastauksesta saa enintään 15 pistettä. Vastaa erilliselle paperille ohjeiden mukaan. Vastaustila on yhteensä enintään yksi (1) sivu (yhden paperin toinen puoli).

Rovaniemen eräällä lähiöalueella eräs poliisin vanha tuttu A oli vastikään alkanut kasvattaa kannabista kotonaan. Nuorempi poliisikonstaapeli B oli kuullut asiasta hyvältä ystävältään, yksityisyrittäjänä toimivalta C:ltä, joka asuu ko. lähiössä, ja jolle A oli kertonut harrastuksestaan. Ripeänä poliisina B oli päättänyt ryhtyä toimiin laittoman toiminnan pysäyttämiseksi ennenkuin A keksii aloittaa myydä kasvattamaansa kannabista lähiön nuorisolle. Niinpä B oli keksinyt käretyttää A:n kannabiksen myynnistä seuraavan työvuoronsa aikana ja pyysi ystäväänsä C:tä auttamaan A:n käretyttämisessä, esittelemällä B:n A:lle.

B oli saapunut tapahtumapäivänä A:n kotikadulle partioautollaan. C:n saavuttua paikalle, B oli vaihtanut partioautossa työasunsa tarkoitukseen sopivampaan vaatetukseen, sekä kerrannut suunnitelmansa C:n kanssa. Tämän jälkeen B oli yhdessä ystäväänsä C:n kanssa mennyt A:n asunnolle, jossa C oli esitellyt B:n A:lle. B oli puolestaan suunnitelmansa mukaisesti ehdottanut kannabiskauppaa A:lle, joka oli epäröinnin jälkeen siihen suostunut. Välittömästi A:n luovutettua kannabiksen, B oli ottanut A:n kiinni ja kuljettanut hänet poliisiasemalle.

Kannabiskaupan esitutkinnan aikana tapahtumien kulku oli tullut huumekaupasta epäillyn A:n tietoon ja hän oli ottanut yhteyttä B:n esimieheen koska katsoi tulleensa salaliiton johdosta harhautetuksi huumekauppaan. Valeoston esitutkinnan aikana B ja C ovat kiistäneet valeoston olleen laitton.

Tuomioistuin on tulkinnut valeoston laittomaksi ja tuominnut B:n virkarikoksesta. C:n osallisuutta koskevaa päätöstä ei ole vielä tehty.

Pohdi ja arvioi C:n osallisuutta edellä kuvattuun laittomaan valeostoon rikosoikeudellisten osallisuussääntöjen näkökulmasta, olettaen C:n teon olleen tahallinen.